

BULETIN ORTODOX

NR.15

SFANTA MARIA SI SFINTII MARTIRI BRANCOVENI
544 BRIDGEPORT RD. E, KITCHENER, ON, N2K 1N7

Vizitati website-ul : www.sfmariakitchener.com

si pagina noastra de facebook : [Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni](https://www.facebook.com/SfantaMariaSiSfintiiMartiriBrancoveni)

28 Martie 2018

+Sf. Cuv. Ilarion cel Nou

Sf. Cuv. Stefan

❖ FLORIILE, RASAD AL CRUCII DATATOARE DE VIATA

Dupa ce il invie pe Lazar, Hristos e primit in Ierusalim cu entuziasm si speranta. Oamenii faceau legatura intre acest miracol nemaivazut si posibilitatea lui Iisus de a prelua puterea politica. In locul lui Iisus, politicianul zilelor noastre, cu scopul de a se cocota in varful ierarhiei sociale, sigur ar fi speculat la maximum succesul mediatic pe care l-ar fi avut. Desi a dovedit ca poate aduce paine de dincolo, ca poate vindeca bolnavi, ca poate invia mortii, Domnul Iisus niciodata nu S-a folosit de aceste minuni pentru a castiga increderea cuiva in scop personal. Mai mult de-atat, Hristos n-a promis niciodata avantaje lumesti, iar mesajul Sau nu era intotdeauna tocmai atragator. "In lume necazuri veti avea! " (Ioan XVI, 33) sau "Cel ce vointe sa vina dupa Mine, sa se lepede de sine, sa-si ia Crucea sa si sa-mi urmeze Mie"(Marcu VIII, 34), "Fericiti veti fi cand din pricina Mea va vor ocari si va vor prizoni si, mintind, vor zice tot cuvantul rau impotriva voastra."(Matei V, 11).

Intrand in cetatea Ierusalimului, in loc sa se bucure de aclamatiile ce i se aduceau, in loc de promisiuni desarte si gesturi lingusitoare, Hristos ofera o imagine in total dezacord cu calitatea de conducator la care multimea il chema. In icoana ortodoxa a Intrarii Domnului in Ierusalim, Hristos apare calare pe-un asin, intotdeauna sezand cu ambele picioare pe o parte a asinului. Hristos nu apare in ochii oamenilor ca un rege invingator. Arata mai degraba a rege fals, aceasta atitudine avand corespondent in sufletele meschine ale oamenilor. Hristos parca transmite urmatorul mesaj:

- Oameni buni, Eu ma comport in acord cu ceea ce voi sunteti pe dinauntru! **Imaginea exterioara a lui Hristos era, de fapt, reactia la imaginea interioara a umanitatii.**

De aceea Hristos s-a smerit de Florii. Chiar daca atunci iudeii voiau sa-L incoroneze ca rege, Iisus stia ca El nu va trona in inimile lor. Avea loc in sufletele lor numai atata timp cat Domnul le-ar fi satisfacut interesele pe care ei le aveau. El, Regele, nu numai al iudeilor, ci al intregului univers, avea de Florii atitudinea ponosita a unui rege fals, asa cum, dealtfel, aceiasi oameni care acum il slaveau, cateva zile mai tarziu aveau sa il ponoseasca doar pentru a-L umili. Asa cum de-atatea ori a facut-o, se vede si de data asta cum Hristos nu se opune atat unui rau vizibil si identificabil, cat se opune mai ales unui rau mascat numit fatarnicie, ipocrizie sau viclenie. Prin pilda Sa, de Florii, Hristos incepe sa pregateasca paradigma vietuirii omului pe pamant. Daca pana atunci El ne propovaduise Adevarul si Iubirea, de-acum Adevarul si Iubirea incep sa devina sinonime cu Crucea. Adevarul si Iubirea nu raman doar principii de viata exterioare omului si nici atributele personificate ale Domnului Iisus Hristos. De Florii, Adevarul si Iubirea incep sa se plamadeasca cu omul si cu intreaga creatie si vor triumfa numai prin asumarea jertfelnice a Crucii. **Pe Cruce ura omului pentru Dumnezeu s-a lovit puternic de iubirea lui Dumnezeu pentru om** in asa fel incat abia de-acum incepem sa culegem roadele desavarsite ale triumfului Adevarului si Iubirii lui Dumnezeu. Odata cu intrarea Domnului in Ierusalim sa-l deschidem Domnului larg portile inimilor noastre, asa cum si la Sfanta Liturghie cantam si invocam cu totii in cor: ***Ca pe Imparatul tuturor sa-L primim!*** p.didel

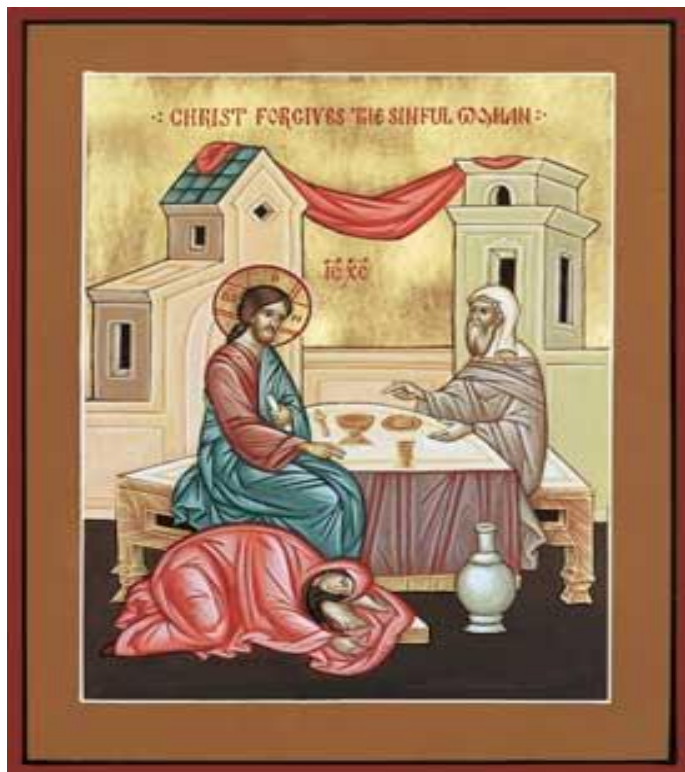

❖ ÎNDEMN LA A FI RISIPITORI IN IUBIRE

Duminica Floriilor, 16 aprilie 2006

Evangelhia: *Ioan XII, 1-18*

de preot Anthony M. Coniaris

Unul dintre cele mai frumoase episoade din Biblie este conținut în lectura Evangheliei din Duminica Floriilor. Suntem cu șase zile înainte de Vinerea Mare. Pe când Iisus stătea la masă, a intrat o femeie. Numele ei era Maria; orașul ei, Magdala; reputația ei, o prostituată. Femeia s-a așezat la picioarele lui Iisus. Se auzea că plânge. Lacrimile cădeau pe picioarele Mântuitorului. Ea a încercat să le ștergă cu părul ei, dar izvorul de lacrimi se pornise deja, ca urmare parcă a adâncii mizerii din viața ei. Lacrimile vărsate pentru păcatele noastre, spun Părinții Bisericii, constituie un al doilea botez. Apoi ea și-a amintit că sub haine avea un vas de mir, scump. Iuda, care pune preț la toate, l-a evaluat cam la salariul pe un an. Mirul era cu siguranță scump pentru Maria, dar nu prea scump pentru Fiul lui Dumnezeu. Nimic nu este vreodată prea scump pentru Iisus. Maria nu s-a comportat așa cum am face tu sau eu. Noi am lua vasul cu mirul prețios și am turna din el încet, picătură cu picătură, pentru a da de înțeles prin această viteză generozitatea darului nostru. Nu așa a făcut Maria! Nu așa fac cei care iubesc. Ea a spart vasul pentru ca mirul să curgă pe capul și pe picioarele Mântuitorului! Peste doar câteva zile, la Cina cea de Taină, Iisus va frânge pâinea ca semn al Trupului Său ce va fi frânt pe Cruce. Cu inima plină de pocăință, pe care Dumnezeu nu o respinge niciodată, Maria a făcut ceva ce a prefigurat moartea lui Iisus. După ce i-a uns capul și picioarele, le-a șters cu părul ei. Iuda a protestat: "Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor?" Iisus a răspuns: "Lăsați-o! Ea a făcut ceea ce avea de făcut mai dinainte. A uns trupul Meu spre înmormântare." Maria nu a așteptat ca Iisus să moară pentru a-i unge Trupul. A făcut-o înainte de moartea Sa.

Aceasta ne face să ne gândim la cât de grijulii suntem față de o familie care și-a pierdut un membru, și ce cuvinte frumoase spunem atunci când cineva moare. Cât de bine ar fi dacă am spune lucruri frumoase respectivei persoane când trăiește, să îi aducem buchete de flori înainte să moară, nu când le putem pune doar pe mormântul ei. Maria a fost ultima care l-a tratat cu gingășie pe Iisus, cât timp s-a mai aflat printre noi.

"De ce risipa aceasta?" (Matei 26,8) întreabă Iuda. Este oare o risipă să răspundem impulsului de a ne exprima iubirea? **A fost o risipă când Iisus și-a vărsat pe Cruce Sângele său scump pentru noi - și nu doar câțiva stropi, ci tot Sângele - știind bine că nu toți oamenii vor accepta iubirea Sa? Sau a fost oare risipă când tatăl fiului risipitor a fost el însuși risipitor în iubirea sa, punând un inel pe degetul fiului său și încălțări noi în picioarele lui? Este oare vreodată risipă să trimitem scrisori de mulțumire? Este risipă să îi spunem cuiva cât de mult îl iubim și cât de recunoscători îi suntem? Este o risipă să îi faci cuiva un dar special sau să îi adresezi niște cuvinte speciale?** Iubirea știe bine că există anumite momente în viață ce vin și nu se mai întorc. Existau nenumărate ocazii de a-i ajuta pe săraci, dar dacă acea femeie nu s-ar fi agățat de acel moment pentru a face cunoscută iubirea ei pentru Iisus, ocazia nu i-ar mai fi apărut niciodată în viață. Există momente în viață ce nu se mai repetă. Cât de mult trebuie să îl fi uns chiar la inimă, nu doar pe cap și picioare, gestul Mariei cu puțin timp înainte de moartea Sa. În Vechiul Testament, trei tipuri de oameni erau unși.

Erau unși preoții (Leșirea 29,7). Erau unși profeții (1Regi 19,16). Erau unși regii (1Samuel 9,16). Ungerea se cuvenea preotului, profetului sau regelui. Acceptând ungerea din partea acelei femei, Iisus explicit a afirmat despre Sine că este Profetul care aduce oamenilor cuvântul lui Dumnezeu, Preotul ce a construit pentru oameni puntea spre Dumnezeu și Regele care cere oamenilor să ocupe tronul inimilor lor. **Există o anumită risipă în iubire.** Vasul de alabastru cu parfum era destinat să fie folosit picătură cu picătură; putea să țină ani de zile, poate chiar o viață întreagă; dar într-un moment de devotament total, femeia l-a vărsat pe capul lui Iisus.

Există în iubire o nesocotință care refuză să calculeze costul. Fiecare dintre noi are în interiorul său un vas cu ulei prețios. Darul adorației și al rugăciunii trebuie să fie spart și împărțit. Trebuie să spargem sigiliul de la fântâna iubirii pentru a putea să o revărsăm pentru alții. Am spart vreodată vasul nostru de alabastru pentru Hristos? El ne cheamă să spargem vasul iubirii și să ne revărsăm pe noi înșine în iubire și slujire. Odată o biserică era implicată într-un proiect destul de vast. Nevoia de bani era mare. Duminică a fost făcut un apel. La ușa bisericii, o micuță doamnă i-a cerut preotului să vină acasă la ea în ziua următoare. Era o văduvă care trăia destul de modest dintr-o pensie. Când preotul a vizitat-o acasă, ea i-a înmănat un cec. Suma i-a tăiat acestuia respirația. Când a protestat, spunând că nu poate lua atât de mult de la ea, i-a explicat că era o moștenire. "Vă rog, lăsați-mă să o dau toată", a spus doamna. "Este vasul meu de alabastru."

Atunci când Simon, cel care îl primise în casa lui pe Iisus, a văzut-o pe această femeie ungând picioarele Lui, și-a spus în sine: "Acesta, de-ar fi prooroc, ar ști cine e și ce fel e femeia care se atinge de El, că este păcătoasă" (Luca 7,39). Ca și când Simon ar fi vorbit cu voce tare, Iisus i-a răspuns: "Simone, am să-ți spun ceva... Vezi pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă, cu lacrimi Mi-a ȳdat picioarele și le-a șters cu părul ei. Sărutare nu Mi-ai dat; ea însă de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. Cu untdelemn capul Meu nu l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele. De aceea îți zic: Iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puțin, puțin iubește. Și a zis ei: Iertate îți sunt păcatele!" (Luca 7, 44-48).

Atunci când această istorisire cu Maria, ungând picioarele lui Iisus și ștergându-le cu părul ei, a fost citită unei femei păcătoase, ea a întrebat printre suspine: "Se va mai întoarce vreodată?" "Cine?" "El, Iisus Hristos! Am auzit spunându-se, cred, că va reveni într-o zi." "De ce întrebi?" "Pentru că", a spus ea într-o nouă izbucnire în lacrimi, "părul meu nu este destul de lung încă pentru a-i șterge picioarele."

❖ Istorieare cu talc

Cum arată sufletul în lumina lui Hristos?

Cine vrea sa vada cum arata sufletul sau, trebuie sa-l priveasca prin lumina lui Hristos. De pilda, inchide-te intr-o casa atunci cand afara e o zi plina cu soare, fa intuneric in camera, trage draperiile, dar lasa numai o gaura mica prin care sa patrunda o raza a soarelui. In camera este curatenie luna, totul pare perfect curat. Dar iata, cand patrunde o raza de lumina, ce sa vezi? In lumina ei se vede un nor intreg de praf care pluteste in aer. Asa e, frate crestine, si cu omul care nu se vede in lumina lui Hristos. Lui i se pare ca e foarte curat si ca-si face datoria de crestin zicand: "N-am furat, n-am talharit, n-am inselat, n-am omorat pe nimeni..." Dar in lumina lui Hristos viata noastra se vede cu totul altfel, se vede incarcata de pacate si dintr-o alta perspectiva. Asa si noi, frati crestini, incepem sa lucram la mantuirea sufletului nostru abia atunci cand lumina lui Hristos descopera multimea pacatelor noastre. In duhul lumii acesteia niciodata nu ne vom cerceta adancul sufletului si intotdeauna grija vietii noastre condusa de filosofia modernitatii se va intreba doar: "Cum sa ma distrez mai bine? Cum sa petrec? Cum sa-mi satisfac toate dorintele?"

Pilda brutarului si a laptarului

Demult, trăia într-un sat un brutar renumit pentru pâinea sa. Dar într-o zi, lui i se păru că sunt cam ușoare bucățile de unt pe care tocmai le cumpărase de la un laptar și le așeză pe cântar. Când colo, ce să vezi?! În loc de 1 kg, cât trebuia să aibă o bucată, fiecare cântărea doar 800 de grame. Supărat foc, omul s-a dus degrabă la judecătorie, spunând că țăranul înșală lumea și cerând, bineînțeles, pedepsirea acestuia. N-au trecut nici două ceasuri și țăranul a fost adus în fața judecătorului, care l-a amenințat: - Dacă este adevărat ce spune brutarul, că îi înșeli pe oameni la cântar, te bag imediat la închisoare. - Să-mi fie iertat - zise țăranul - dar sunt nevinovat. - Cum îndrăznești să minți? -sări brutarul. Chiar astăzi am cumpărat aceste bucăți de unt de la tine. Domnule judecător, trebuie să-l închideți pe acest șarlatan, care a încercat să mă păcălească! - Așa este, omule? - spuse atunci judecătorul. Este al tău untul acesta? - Al meu este, însă, vedeți dumneavoastră, eu nu am prea mulți bani. Mi-am cumpărat un cântar, dar nu am mai avut bani și pentru greutatea, așa că pun unt pe un braț al cântarului, iar pe celălalt pun o pâine de-a brutarului, care - zice el - are 1 kg. Acum, dacă pâinea brutarului n-a avut 1 kg, eu ce vină am? Auzind una ca asta, judecătorul a cântărit imediat o pâine și, într-adevăr, aceasta nu avea decât 800 g. În locul țăranului, la închisoare a ajuns adevăratul vinovat, brutarul, care nu doar că înșela oamenii, dar mai dorea și să fie aspru pedepsit cel care ar fi făcut exact ca el. *Morala: In viata primești ceea ce oferi.*

Sursa – doarortodox.ro/pilde-crestin-ortodoxe

❖ RANDUIALA BISERICESCA PE INTELESUL TUTUROR

Liturghia Sfintirii Darurilor (II)

Simetric cu imnul trisaghion (Sfinte Dumnezeu, Sfinte Tare, Sfinte fara de moarte, miluieste-ne pe noi), care introduce cel mai important moment din Liturghia Cuvantului, respectiv lecturile din Sfintele Scripturi, tot la fel, un alt imn trisaghion (Sfant, Sfant, Sfant, Domnul Savaot plin e cerul si pamantul de marea Lui! Osana intru cei de sus! Bine este cuvatat cel ce vine intru numele Domnului, Osana intru cei de sus!) ne pregateste pentru cel mai important moment din Liturghia Sfintirii Darurilor. Intreita rostire a lui "sfant" face trimitere la Sfanta Treime, cantarea fiind de origine ingereasca. Acum ingerii impreuna cu oamenii isi unesc glasurile pentru a se arata faptul ca Dumnezeu umple intreaga creatie cu slava Sa. "Domnul Savaot" este exprimarea ebraica pentru "Domnul ingerilor", facandu-se trimitere la atotputernicia lui Dumnezeu, iar "Osana", provenind tot din ebraica, inseamna "Doamne mantuieste".

Anamneza este o aducere aminte a faptelor mantuitoare savarsite de Mantuitorul Hristos impreuna cu istorisirea Jertfei pe Cruce si a Cinei celei de Taina. De fapt, Intreaga Sfanta Liturghie este o anamneza, dar inainte de sfintirea Darurilor are loc o recapitulare speciala care ne introduce in cel mai important moment al intregii Liturghii, care este **EPICLEZA**. Epicleza este invocarea Sfantului Duh pentru prefacerea Darurilor in Trupul si Sangele lui Hristos. La epicleza toate faptele mantuitoare si, in primul rand, prezenta cu trup a lui Hristos se actualizeaza in mod real, in chipul painii si al vinului.

In timp ce preotul rosteste in taina epicleza, credinciosii ingenuncheati canta rar, linistit si suav: "Pe Tine Te laudam, pe Tine Te binecuvantam, Tie iti multumim Doamne si ne rugam Tie, Dumnezeul nostru."

Rugaciunea de invocare a Duhului Sfant (epicleza), rostita de preot cu mainile ridicate, este aceasta: "Doamne, Cel ce ai trimis pe Preasfantul Tau Duh in ceasul al treilea apostolilor Tai, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci il innoieste noua celor ce ne rugam Tie. (3 ori) Incă aducem Ție această slujbă duhovnicească și fără de sânge, și Te chemăm, Te rugăm și cu umilință la Tine cădem: Trimite Duhul Tău cel Sfânt peste noi și peste aceste Daruri ce sunt puse înainte. Și fă, adică, pâinea aceasta, Cinstit Trupul Hristosului Tău (Amin) iar ceea ce este în potirul acesta, Cinstit Sângele Hristosului Tău (Amin), Prefăcându-le cu Duhul Tău cel Sfânt. (Amin, Amin, Amin.)"

Urmeaza primirea Trupului si a Sangelui lui Hristos, adica **impartasirea** intai a clericilor, apoi a credinciosilor. "**Daca nu veti manca Trupul Fiului Omului si nu veti bea Sangele Lui, nu veti avea viata in voi.**" (Ioan VI, 53) - ne avertizeaza Mantuitorul Hristos.

Dupa **rugaciunile finale, otpustul** este binecuvantarea de incheiere a Sfintei Liturghii. Toate randuielile bisericesci incep cu binecuvantare (mare sau mica) si se incheie cu otpustul. *p. didel*

Concluzii

"Sfanta Liturghie este bataia inimii Trupului lui Hristos. (...) Putem posti, putem sa ne rugam, sa facem metanii timp indelungat, dar fara participarea la Sfanta Liturghie suntem, pur si simplu, cadavre spirituale, morti in Hristos. Ce se intampla realmente cand slujim Sfanta Liturghie? Este un spectacol, un teatru spiritual, ceva interpretat pentru edificarea noastra? Ce este ceea ce Iisus a initiat la Cina cea de Taina, pe care o continuam astazi? Cand ne adunam sa slujim Sfanta Liturghie, ne intalnim ca sa fim plinatatea Trupului lui Hristos, indiferent de locul in care se intampla sa o slujim. Evident, asta nu inseamna ca toti crestinii ortodocsi din lume se aduna intr-un loc, dar cand comunitatea clericilor si a oamenilor se aduna laolalta, aceasta este expresia completa a Trupului lui Hristos in acel loc. Parintele Alexander Schmemmann a scris in cartea sa, *Euharistia*: Liturghia este <Taina Adunarii>. In locas nu mergem pentru rugaciune individuala, ci mergem ca sa ne adunam in Biserica, si locasul vazut este doar chipul locasului celui nefacut de mana, pe care il reprezinta. Suntem uniti de Hristos si in Hristos; ne intalnim ca sa fim cu El si in El. A spune ca "mergem la Biserica" este o afirmatie profunda a ceea ce viata crestina ar trebui sa fie - centrata pe Iisus Hristos, mancand si band cu El, la masa Lui, in imparatia Lui. A spune ca "mergem la Biserica" inseamna ca vom arata lumii toata sfintenia si desavarsirea lui Dumnezeu, pe masura ce I ne inchinam. **Noi nu ne adunam ca o colectie de persoane separate, care se intampla sa se intalneasca unii pe altii, in timp ce progresam separat catre Dumnezeu; ne intalnim ca si membri ai unui organism viu, numit Trupul lui Hristos.** "Iar voi sunteti trupul lui Hristos si madulare fiecare in parte" ne invata Sfantul Pavel (I Corinteni XII, 27). Nu exista niciun singuratic in religia crestina, niciunul care este o insula pentru sine insusi; credinta crestin-ortodoxa este religia unei comunitati de oameni."

(*Indrumator de viata duhovniceasca pentru incepator* - **Preot Michael Keiser**)

❖ RUBRICA SAMARINEANULUI MILOSTIV

SALVEAZA O INIMA!

Noi, Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni din Kitchener, **va incurajam sa veniti in sprijinul cazurilor postate si sprijinite de Asociatia "Salveaza o inima"**. Daca intrati pe website-ul asociatiei <https://salveazaoinima.ro/> veti vedea multi copii suferinzi de tot felul de boli si poate cea mai multa durere stransa la un loc pe o pagina electronica de asociatie, condusa de un om cu inima mare, domnul Vlad Placinta. **Asociatia este una in care puteti avea suta la suta incredere. Banii donati de dumneavoastra merg direct catre cazul pentru care ati optat, iar recomandările venite din multe directii sunt toate absolut pozitive.** Deci, vizitati website-ul <https://salveazaoinima.ro/> si **ajutati acei copii**, dupa puterea si dupa dragostea dumneavoastra! Donatiile se pot face on-line, folosindu-va de instructiunile de pe pagina de web. Va multumim si Dumnezeu sa va rasplateasca jertfa.

❖ **PROGRAM**

DUMINICA, 01 APRILIE 2018, ora 11:00 a.m.

- SFANTA LITURGHIE (INTRAREA DOMNULUI IN IERUSALIM)
- AGAPA FRATEASCA CU PREPARATE DIN PESTE

MIERCURI, 04 APRILIE 2018, ora 3:00 p.m.

- SPOVEDANIE
- TAINA SFANTULUI MASLU, ora 5:00 p.m.

JOI, 05 APRILIE 2018, ora 5:00 p.m.

- DENIA CELOR 12 EVANGHELII

VINERI, 06 APRILIE 2018, ora 5:00 p.m.

- VECERNIA SCOATERII SFANTULUI EPITAF
- PROHODUL MANTUITORULUI

SAMBATA/ DUMINICA, 07/08 APRILIE 2018, ora 11:30 p.m.

- VENITI DE LUATI LUMINA! HRISTOS A INVIAT!
- SLUJBA INVIERII DOMNULUI IISUS HRISTOS
- BINECUVANTAREA PRINOASELOR

LUNI, 09 APRILIE 2018, ora 10:00 a.m.

- SFANTA LITURGHIE A PASTILOR

VINERI, 13 APRILIE 2018, ora 10:00 a.m.

- SFANTA LITURGHIE (IZVORUL TAMADUIRII)
- SFINTIREA APEI

DUMINICA, 15 APRILIE 2018, ora 11:00 a.m.

- SFANTA LITURGHIE (DUMINICA TOMEI)
- SERBARE DE PASTI CU COPIII COMUNITATII NOASTRE
- COORDONATI DE DOAMNA MARIANA DRAGUSANU
- PARASTAS